

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 marca 2015 roku powód M. P. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. zobowiązana jest zapłacić mu kwotę 235.400,030 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, iż na podstawie zawartej z pozwaną spółką umowy pożyczki zabezpieczonej wekslem własnym in blanco oraz deklaracją wekslowa jest zobowiązany do zapłaty na rzecz pozwanej spółki kwoty 2. 061.859,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2014 roku oraz kwotę 32.989 tytułem kosztów postępowania.

Na podstawie umowy pożyczki i zabezpieczającego ją weksła pozwana wniosła bowiem pozew do Sądu Okręgowego w Ł. i sąd ten w dniu 29 maja 2014 roku wydał przeciwko powodowi nakaz zapłaty na wskazane wyżej kwoty. Zawarta pomiędzy stronami umowa pożyczki zabezpieczona była ponadto przelewem wierzytelności, jaka przysługiwała powodowi od Gminy M. P. z tytułu wykonanych przez powoda robót budowlanych.

Na zawarcie tej umowy zgodę wyraziła Gmina. W dniu 31 grudnia 2014 roku cedent Gmina M. P. zapłaciła na rzecz pozwanego płatność w wysokości 2. 455.080 złotych.

Wysokość dokonanej zapłaty przewyższa należność pozwanego wynikającą z wydanego przez Sąd Okręgowy nakazu zapłaty. Z tego tytułu pozwana powinna zwrócić różnicę wynikającą z nadpłaty.

(pozew k. 2 - 4)

Zarządzeniem z dnia 12 maja 2015 roku stwierdzono brak podstaw do wydania w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i skierowano sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym.

(zarządzenie k. 31)

We wniesionej w dniu 15 czerwca 2015 roku odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Pozwana przyznała okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda w uzasadnieniu pozwu a to zawarcie umowy pożyczki, wydanie nakazu zapłaty i dokonanie przez cedenta spłaty kwoty wskazanej przez powoda w pozwie.

Pozwana podniosła jednakże, iż na dzień 30 grudnia 2014 roku zadłużenie powoda u pozwanego wynosiło 3.037,227,50 złotych. Na kwotę tę według twierdzeń pozwanego składały się:

- 1. kwota **268.389,73 złotych** , na którą z kolei składały się: kwota 153.357,90 złotych tytułem należności przysługujących W. S. względem powoda nabytych przez pozwaną na mocy umowy finansowania wierzytelności z dnia 21 lipca 2014 roku ;

kwota 15.031,83 złote tytułem należności przypadających W. K. względem powoda nabytych przez pozwaną na podstawie umowy finansowania wierzytelności z dnia 25 lipca 2014 roku;

kwota 100.000 złotych tytułem należności przysługujących W. M. względem powoda nabytych przez pozwaną na mocy umowy finansowania wierzytelności z dnia 28 lipca 2014 roku;

- 2. kwota **6.811,99 złotych** tytułem odsetek od należności wymienionych wyżej skapitalizowanych na dzień 29 października 2014 roku;

-3. kwota **75.453,43 złotych** tytułem należności przypadających A. R. względem powoda nabytych przez pozwaną na podstawie umowy finansowania wierzytelności z dnia 23 lipca 2014 roku;

-4. kwota **2.069,28 złotych** tytułem odsetek od tej należności skapitalizowanych na dzień 29 października 2014 roku;

- 5. kwota **435.000 złotych** tytułem należnych pozwanej prowizji wynikającej z aneksów do umowy pożyczki o numerach (...);

-6. kwota **2.061,692,85 złotych** tytułem należności głównej zasądzonej nakazem zapłaty wydanym w sprawie X Gnc 509/14;

- 7. kwota **125.565,57 złotych** tytułem odsetek od należności głównej wyliczonych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 29 października 2014 roku;

- 8. kwota **35.570 złotych** tytułem zasądzonych od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w sprawie X GNC 509/14 w tym kosztów postępowania klauzulowego oraz zabezpieczającego;

-9. kwota **26.674,65 złotych** tytułem różnicy pomiędzy odsetkami ustawowymi a należnymi pozwanej odsetkami umownymi naliczonymi za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia 29 października 2014 roku.

Jednocześnie pozwana wskazała, iż odsetki zostały wyliczone na dzień 29 października 2014 roku tj. na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości jednoosobowego przedsiębiorcy M. P. prowadzącego działalność pod firmą (...).

Wpłata dokonana przez Urząd Miasta P. została zaliczona przez pozwanego na poczet należności wymienionych w punktach 1,2,3,4,7,8,9 w całości, wymienionej w punkcie 5 do kwoty 108.423,94 złotych, wymienionej w punkcie 6 do wysokości 1.806.121,41 złotych.

Według pozwanej z przedstawionego wyżej wyliczenia wynika, iż zadłużenie powoda względem pozwanej wynosi 582.147,50 złotych, z czego do zapłaty z kwot zasądzonych nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy w Ł. pozostała kwota 255.571,44 złotych tytułem należności głównej.

(odpowiedź na pozew k. 37 – 41)

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2017 roku powód sprecyzował, iż wnosi o zasądzenie kwoty wskazanej w pozwie z odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu.

Na rozprawie w dniu 5 października 2017 roku powód cofnął pozew ponad kwotę 228.434,03 złotych a co do tej kwoty popierał powództwo, na co pełnomocnik strony pozwanej wyraził zgodę. (protokół rozprawy k. 381)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. P. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) M. P. w zakresie robót budowlanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedziba w Ł. jest przedsiębiorcą zarejestrowanym w Rejestrze Przedsiębiorców za numerem KRS (...).

W dniu 28 lutego 2013 roku pomiędzy (...) spółką Akcyjną w Ł., a M. P. została zawarta umowa pożyczki. Pozwana udzieliła powodowi pożyczki w kwocie 1.200.000 zł. Prowizja z tytułu zawarcia umowy została określona na 109.211,40 zł. Powód zobowiązał się zwrócić pożyczkę jednorazowo w dniu 30 października 2013 roku. Zabezpieczeniem pożyczki był weksel własny in blanco, cesja z kontraktu oraz hipoteka umowna ustanowiona na 5 nieruchomościach powoda. Środki z pożyczki były przeznaczone na realizację przez powoda robót w ramach umowy z gminą P.. Kontrakt zawarty

z Gminą w 2012 roku przewidywał, że wykonawca zapewni materiały i sprzęt, a zapłata wynagrodzenia ma nastąpić po podpisaniu protokołu odbioru.

Umowa pożyczki została zmieniona sześcioma aneksami. (bezsporne)

Wysokość pożyczki została zmieniona aneksem nr (...) z dnia 16 lipca 2013 roku do kwoty 2.000.000 zł, wysokość prowizji strony zwiększyły do kwoty 171.340 zł oraz ustaliły, że zwrot pożyczki nastąpi w dwóch ratach do 30 października 2013 roku i do 31 grudnia 2013 roku. Termin zwrotu pożyczki został ponownie zmieniony aneksem nr (...), w którym strony postanowiły, że pożyczkobiorca zwróci pożyczkę jednorazowo w dniu 25 kwietnia 2014 roku, a za zawarcie tego aneksu powód zobowiązał się zapłacić prowizję w wysokości 51.500 zł. Przesunięcie terminu zwrotu pożyczki nastąpiło na skutek przedstawienia przez powoda dokumentu, z którego wynikało że wykonanie robót przez powoda miało nastąpić w późniejszym terminie.

W dniu 9 lipca 2014 roku strony podpisały aneks numer (...) do umowy pożyczki, który dodał do treści umowy § 8a. Pozwana zobowiązała się do niepodjęcia do dnia 8 sierpnia 2014 roku działań egzekucyjnych w ramach postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w sprawie X GNc 509/14. Powód zobowiązał się do zapłaty na rzecz pozwanej prowizji z tytułu zawarcia aneksu w wysokości 360.000 zł. W dniu 21 sierpnia 2014 roku strony podpisały aneks numer (...) do umowy pożyczki, który nadał nową treść § 8a umowy. Pozwana zobowiązała się do niepodjęcia do dnia 31 sierpnia 2014 roku działań egzekucyjnych w ramach postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w sprawie X GNc 509/14. Powód zobowiązał się do zapłaty na rzecz pozwanej prowizji z tytułu zawarcia aneksu w wysokości 75.000 zł. (aneks nr (...) k. 32)

Podpisanie aneksów nr (...) nastąpiło z inicjatywy powoda, który chciał kontynuować kontrakt w P.. Wysokość prowizji nie była negocjowana między stronami, pracownik pozwanej zapewniał powoda, że po częściowej spłacie długu będzie możliwe umorzenie prowizji. Wstrzymanie działań egzekucyjnych pozwoliło na wykonanie kontraktu przez powoda. Powód nie poinformował pozwanej o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości. Powód miał problem z realizacją kontraktu z Gminą P. z uwagi na brak środków na zakup materiałów, prace się przedłużały, przeciwko powodowi toczyły się postępowania egzekucyjne. (okoliczności niesporne)

Na zabezpieczenie wierzytelności pozwanej spółki z tytułu udzielonej powodowi pożyczki strony zawarły umowę cesji wierzytelności przysługujących powodowi od Gminy M. P. z tytułu zawartej przez powoda z Gminą umowy NR (...) z dnia 15 czerwca 2012 roku w ramach projektu „ Poprawa, jakości i funkcjonalności przestrzeni publicznej P. poprzez kompleksową rewitalizację centrum miasta”.

Zgodnie z postanowieniami umowy cesji zbywca na zabezpieczenie spłaty umowy pożyczki zawartej z Nabywcą z dnia 28 lutego 2013 roku na kwotę 1. 200 000 złotych przelewa (ceduje) na nabywcę wszystkie wierzytelności określone w umowie wobec Miasta P. zgodnie z treścią art. 509 i następnego kc. z wyjątkiem obowiązków z tytułu gwarancji i rękojmi ciążących na Zbywcy. Nabywca nabywa cedowane wierzytelności z chwilą zawarcia niniejszej umowy.

Zgodnie z tą umową wszelkie wpłaty od Gminy dokonane po otrzymaniu zawiadomienia o zawarciu umowy cesji nabywca będzie zaliczał na poczet zwrotu zobowiązania Zbywcy wynikającego z zawartej umowy pożyczki. Strony zgodnie ustaliły, iż po spłacie całości pożyczki umowa ulega rozwiązaniu a kwoty przekazane przez Gminę przewyższające wartość spłaconej w całości kwoty pożyczki wraz z prowizją i odsetkami zostaną zwrócone Zbywcy.

(umowa cesji k. 55)

Na zawarcie umowy cesji zgodę wyraził dłużnik cedowanej wierzytelności Gmina P..

(zgoda k. 261)

Pismem z dnia 10 grudnia 2014 roku (...) S. A. wystąpiła do Gminy P. o realizację cesji i wpłacenie na wskazane konto bankowe spółki kwotę 2.455 080 złotych, wskazując, iż kwota ta to wartość cesji pomniejszona o wcześniejszą wpłatę Gminy w kwocie 44.920 złotych. (pismo k. 267)

W dniu 29 dnia 2014 roku Gmina dokonała wpłaty na konto pozwanej spółki kwoty 2.455 080 złotych (potwierdzenie przelewu k. 269)

W dniu 25 lipca 2014 roku pomiędzy (...) S. A. a W. K. zawarta została umowa finansowania wierzytelności.

W umowie tej Kontrahent oświadczył, iż będzie posiadał wierzytelności względem M. P. w łącznej wysokości 15.031,83 złote z terminem płatności w dniu 9 sierpnia 2014 roku. Kontrahent zapewnił, że wszystkie wskazane w umowie wierzytelności będą bezsporne oraz nie będą w jakikolwiek sposób obciążone, objęte postępowaniem naprawczym, upadłościowym oraz bankowym postępowaniem ugodowym i nie będą przedmiotem egzekucji komorniczej lub administracyjnej a także nie będą podlegać potrąceniu lub innym zarzutom dopuszczalnym do podniesienia przez Dłużnika. Kontrahent, czyli W. K. będący podwykonawcą powoda M. P. przelewa (ceduje) na Finansującego, czyli pozwaną spółkę wszelkie wierzytelności określone w umowie z chwilą jej zawarcia.

(umowa k. 76- 77)

Pozwana spółka zapłaciła na rzecz W. K. kwotę 15.031,83 złote i o fakcie zawarcia z nim umowy powiadomiła powoda M. P.. (zawiadomienie k. 78, potwierdzenie przelewu k. 79)

W dniu 21 lipca 2014 roku pozwana zawarła umowę finansowania wierzytelności przyszłych w kwocie 153. 357,90 złotych z W. S. . (umowa k. 70)

O zawarciu umowy powiadomiony został M. P.. Pozwana dokonała zapłaty na rzecz A. S. kwoty wskazanej w umowie finansowania wierzytelności przyszłych (potwierdzenie przelewu k. 74, 75)

W dniu 28 lipca 2014 roku analogiczną umowę zawarto z podwykonawcą powoda W. M. na kwotę 120. 000 złotych. (umowa k. 81- 82)

O zawarciu tej umowy również zawiadomiono powoda. (zawiadomienie k. 89)

Pozwany dokonał zapłaty na rzecz W. M. kwoty 100. 000 złotych (potwierdzenie przelewu k. 86.87)

Analogiczną umowę zawarł pozwany również z kolejnym podwykonawcą powoda A. R. na kwotę 75.453,43 złote. (umowa k. 88. 89)

Wystosowano do powoda zawiadomienie o fakcie jej zawarcia i pozwana spółka uiściła na rzecz zbywcy kwotę 75.453,43 złote. (potwierdzenie przelewu k. 91)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w dniu 29 maja 2014 roku w sprawie o sygn.. akt X GNC 509/14 Sąd Okręgowy w Ł. orzekł o obowiązku zapłaty przez M. P. na rzecz (...) S. A. kwoty 2.061.692,85 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2014 roku do dnia zapłaty wraz z kwotą 32.989 złotych tytułem kosztów procesu w terminie 2 tygodni od doręczenia odpisu nakazu zapłaty. Nakaz ten jest prawomocny. (okoliczność niesporna nakaz k. 6)

Postanowieniem z dnia 30 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach ogłosił upadłość z możliwością zawarcia układu M. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w C., wyznaczył nadzorcę sądowego w osobie J. M. i ustanowił zarząd własny upadłego, co do całości jego majątku (postanowienie k. 21 - 23)

W dniu 31 grudnia 2014 roku pozwana spółka wystawiła dokument potwierdzenie salda dla powoda, z którego wynika, iż powód jest winien pozwanej prowizję w wysokości 326.576,06 złotych. (potwierdzenie salda k. 274)

W dniu 5 maja 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim skierował do (...) S. A. zajęcie wierzytelności przypadającej od dłużnika M. P. w wysokości 65.266, 20 zł, wraz z odsetkami w wysokości 13.006,58 złotych i kosztami sądowymi 53,69 zł. z wniosku wierzyciela (...) Banku (...) S. A. (zajęcie k. 275) zajęcie na kwotę 43.013,35 złotych tytułem należności głównej, 8.622, 02 odsetek i kosztów w kwocie 3.015 i 900 złotych z wniosku wierzyciela (...) spółki z o.o. spółki komandytowej w G. (zajęcie k. 277) i wierzytelności w wysokości 9.047,81 złotych należności głównej 2.512,24 złotych z tytułu odsetek 4.859 złotych kosztów sądowych, 900 złotych tytułem kosztów adwokackich i 15.313,50 złotych tytułem kosztów egzekucji (zajęcie k. 279)

Wyrokiem z dnia 7 września 2016 roku Sąd Okręgowy w Ł. X Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt X GC 647/15 stwierdził nieważność aneksu numer (...) z dnia 9 lipca 2014 roku i aneksu numer (...) z dnia 21 sierpnia 2014 roku do umowy pożyczki zawartej pomiędzy (...) S. A. i M. P. w dniu 28 lutego 2013 roku. (wyrok z uzasadnieniem k. 289 – 300)

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2017 roku Sąd Apelacyjny w Ł. oddalił apelację pozwanej (...) S. A. od wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z. (wyrok k. 357)

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zmienił postanowienie z dnia 30 października 2014 roku o ogłoszeniu upadłości dłużnika M. P. z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika., odwołał nadzorcę sądowego J. M., i powołał go na syndyka masy upadłości oraz umorzył postępowanie upadłościowe. (postanowienie k. 364 – 370).

W dniu 3 lipca 2015 roku M. P. przesłał do spółki (...) oświadczenie dłużnika dotyczące kolejności zaspokojenia długów zgodnie z treścią art. 451 par 1 kc.

W oświadczeniu tym wskazał, iż wpłacona przez Gminę P. kwota 2.455 080 złotych winna być zaliczona na następujące wierzytelności wymagalne wynikające z:

- nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie X GNc 509/14 z dnia 29 maja 2015 roku wydanego przez Sąd Okręgowy w Ł. X Wydział Gospodarczy na kwotę 2.219.679,97 złote,
- nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygnaturze akt I GNc 1555/14 Sądu Rejonowego dla Ł. Widzewa na kwotę 77.735,86 złotych;
- nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym o sygn.. akt I GNc 1639/14 Sądu Rejonowego dla Ł. Widzewa na kwotę 18.917, 75 złotych;
- postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego w sprawie X GNc 509/14 Sądu Okręgowego w Ł. na kwotę 6.800 złotych i

(warunkowo) w kwocie 75000 złotych na prowizję ustaloną pomiędzy stronami aneksem numer (...) do umowy pożyczki z dnia 21 sierpnia 2014 roku.

(pismo powoda k. 371- 379)

W dniu 29 września 2017 roku wydany został przez Sąd Okręgowy w G.wyrok pozbawiający w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Ł. w sprawie o sygn. akt X GNc 509/14 i postanowienie tegoż sądu w przedmiocie kosztów postępowania w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności i kosztów postępowania zabezpieczającego. (okoliczność niesporna)

Powyższy stan faktyczny był, co do okoliczności faktycznych sprawy, co do zasady pomiędzy stronami niesporny. Dokonując w sprawie ustaleń faktycznych sąd dodatkowo opierał się na złożonych do akt sprawy przez obie strony procesu dokumentach urzędowych i prywatnych, których treść, wiarygodność i moc dowodowa nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Sąd pominął natomiast zeznania przesłuchanych świadków, jako niewnoszące nic do sprawy i indyferentne dla jej rozstrzygnięcia.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się, co do zasady nie tyle, co do okoliczności faktycznych sprawy, lecz co do okoliczności prawnych tj. co do sposobu rozliczenia pomiędzy stronami kwoty przekazanej pozwanej z tytułu łączącej strony niniejszego procesu umowy cesji przez Gminę P..

Sąd zważył, co następuje:

W zakresie, w jakim powód cofnął pozew tj. ponad żądanie zasądzenia kwoty 228.434,03 złote sąd na podstawie art. 203 kpc. w zw. z art. 355 kpc umorzył postępowanie w sprawie uznając cofnięcie pozwu za skuteczne.

W pozostałym zakresie powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Z poczynionych w sprawie i niekwestionowanych przez strony ustaleń faktycznych wynika, iż na zabezpieczenie wierzytelności pozwanej spółki z tytułu udzielonej powodowi pożyczki strony zawarły umowę cesji wierzytelności przysługujących powodowi od Gminy M. P. z tytułu zawartej przez powoda z Gminą umowy NR (...) z dnia 15 czerwca 2012 roku w ramach projektu „Poprawa jakości i funkcjonalności przestrzeni publicznej P. poprzez kompleksową rewitalizację centrum miasta”.

Zgodnie z postanowieniami umowy cesji zbywca na zabezpieczenie spłaty umowy pożyczki zawartej z Nabywcą z dnia 28 lutego 2013 roku na kwotę 1. 200 000 złotych przelewa (ceduje) na nabywcę wszystkie wierzytelności określone w umowie wobec Miasta P. zgodnie z treścią art. 509 i następne Kc. z wyjątkiem obowiązków z tytułu gwarancji i rękojmi ciążących na Zbywcy. Nabywca nabywa cedowane wierzytelności z chwilą zawarcia niniejszej umowy.

Zgodnie z tą umową wszelkie wpłaty od Gminy dokonane po otrzymaniu zawiadomienia o zawarciu umowy cesji nabywca będzie zaliczał na poczet zwrotu zobowiązania Zbywcy wynikającego z zawartej umowy pożyczki. Strony zgodnie ustaliły, iż po spłacie całości pożyczki umowa ulega rozwiązaniu a kwoty przekazane przez Gminę przewyższające wartość spłaconej w całości kwoty pożyczki wraz z prowizją i odsetkami zostaną zwrócone Zbywcy .

(umowa cesji k. 55)

Jak z powyższego wynika przekazana przez Gminę P. pozwanemu kwota mogła i powinna być zaliczona przez pozwanego wyłącznie na zaspokojenie wierzytelności wynikających z zawartej z powodem umowy pożyczki.

Z tego powodu jako bezskuteczne, bo sprzeczne w postanowieniami umowy cesji, uznać należy rozliczenie dokonanej wpłaty przedstawione przez pozwanego w odpowiedzi na pozew.

Pozwany, zgodnie z zawartą umową cesji nie miał prawa zaliczać dokonanej przez Gminę P. na inne wierzytelności niż wynikające z umowy pożyczki.

Bezskuteczne jest. w szczególności zaliczenie tej wierzytelności na prowizje wynikające z aneksu numer (...) do umowy pożyczki (435 000 złotych) wobec stwierdzenia nieważności tychże aneksów prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 7 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt X GC 647/15.

Pozwany nie miał również prawa zaliczać przelanej kwoty a tym bardziej w pierwszej kolejności, przed wierzytelnością z tytułu pożyczki na poczet innych wierzytelności niż wynikające z umowy pożyczki, w tym w szczególności na wskazywane przez pozwanego wierzytelności z tytułu zawartych przez pozwanego z podwykonawcami powoda umów o finansowanie wierzytelności przyszłych.

Z tych samych względów jako bezskuteczne ocenić należy oświadczenie powoda o zaliczeniu wpłaconej przez Gminę P. kwoty złożone w dniu 3 lipca 2015 roku. Rozliczenie to nie zostało zaakceptowane przez pozwanego, co wynika z treści odpowiedzi na pozew. Zostało ono złożone już po rozwiązaniu umowy cesji, co nastąpiło po spłacie całości

należności z tytułu umowy pożyczki tj. z dniem 30 grudnia 2014 roku. Strony nie osiągnęły, zatem porozumienia w przedmiocie proponowanego przez powoda sposobu zaliczenia kwoty 2.455.080 złotych. Pozwany dokonał własnego (nieprawidłowego) rozliczenia przedmiotowej wpłaty, co wynika z treści odpowiedzi na pozew.

Zaliczenie kwoty 2.455.080 złotych przede wszystkim i w pierwszej kolejności na wierzytelność z tytułu pożyczki potwierdził również Sąd Okręgowy w Gliwicach orzekając o pozbawieniu w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty i postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego wydanego przez Sąd Okręgowy w Ł. w sprawie X GNc 509/14.

Zgodnie z postanowieniami umowy cesji po spłacie całości pożyczki jaka nastąpiła wskutek zapłaty przez Gminę P., umowa cesji uległa rozwiązaniu a pozwany zobowiązany był do zapłaty nadwyżki ponad kwotę pożyczki na rzecz powoda.

Z tą datą tj. z dniem 30 grudnia 2014 roku powstała, zatem po stronie powoda wymagalna wierzytelność o zwrot nadpłaty ponad kwotę 2.222.828,42 złote obejmującą kwotę należności głównej tj. 2.061.692,85 złotych, kwotę 125.565,57 złotych odsetek w wysokości wyliczonej przez pozwanego i kwoty 35.570 złotych tytułem kosztów procesu wraz z kosztami postępowania klauzulowego i kosztami postępowania zabezpieczającego.

Po odjęciu tej kwoty od kwoty dokonanej wpłaty 2.455.080 złotych do zwrotu na rzecz powoda pozostaje kwota 232.252,58 złotych.

Ponieważ jest to kwota niższa od ostatecznie dochodzonej przez powoda powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Bez znaczenia przy tym dla rozstrzygnięcia niniejszego procesu pozostaje okoliczność, czy pozwany posiadał inne wierzytelności względem powoda na dzień realizacji umowy cesji.

Dotyczy to w szczególności wierzytelności z tytułu zawartych przez pozwanego umów o finansowanie wierzytelności przyszłych z podwykonawcami powoda tj. A. S., W. M., W. K..

Postanowienia umowy cesji, jak to wyżej wskazano, stały na przeszkodzie dokonaniu rozliczenia tych wierzytelności w ramach umowy cesji.

Umowa cesji wyraźnie, bowiem stanowiła, iż zostaje zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności z tytułu umowy pożyczki a po jej rozliczeniu ulega rozwiązaniu.

Jednocześnie w toku niniejszego postępowania pozwany nie złożył żadnych oświadczeń materialnoprawnych ani też zarzutów procesowych, które czyniłyby zasadnym ustalenie i rozważanie, czy wierzytelności z tytułu realizacji umów o finansowanie wierzytelności przyszłych istotnie po stronie pozwanego istniały, były wymagalne i podlegały ewentualnemu rozliczeniu z nadwyżką podlegającą zwrotowi ponad rozliczoną umową cesji kwotą pożyczki.

Podstawy roszczeń powoda upatrywać należy w treści umowy cesji i przepisie art. 405 Kc.

Stosownie do treści przepisu art. 405 kc. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Z tego względu zasądzona została na rzecz powoda kwota 228.434,03 złote tytułem rozliczenia umowy cesji i wpłaty dokonanej przez Gminę P. z tego tytułu.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k. c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powołana regulacja obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Dłużnik jest zobowiązany

uiścić je choćby nie dopuścił się zwłoki i choćby wierzyciel nie doznał szkody. O zasadności domagania się odsetek na podstawie 481 § 1 k. c. przesądza fakt opóźnienia w terminie płatności. Z tych względów Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki od dnia 31 grudnia 2014 roku tj. od dnia następnego po dniu, w którym pozwany powinien, zgodnie z umową cesji rozliczyć się z powodem i zwrócić mu nadwyżkę z kwoty 2.455.080 złotych.

Ustawą z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.1830) nadano nowe brzmienie art. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Jednocześnie przepisami tej ustawy dokonano zmiany przepisu art. 359 par. 2 i 2 (1) kc., którym nadano brzmienie, „ jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne)”

Ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku za wyjątkiem art. 50,51, i 54 które weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych dodano art. 4a, zgodnie z którym do transakcji handlowych nie stosuje się przepisu art. 481 par. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks Cywilny.

Ponieważ sprawa niniejsza nie dotyczy transakcji handlowej przepis art. 481 k.c znajduje zastosowanie i po dniu 1 stycznia 2016 roku powodowi należą się odsetki za opóźnienie.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej jako strony przegrywającej, na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Sąd Okręgowy w Ł. kwotę 11.322 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu.